

TISZAPOLGÁR és VIDÉKE.

Megjelenik minden vasárnap. Társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi hetilap. Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ára:
Helyben házhhoz hordva 1 évre 4 K., félre 2 K. Vidéken postai szétküldéssel 1 évre 5 K., félre 2 K 50 f. Egyes szám ára 10 fillér.

Felelős szerkesztő:
Piszkér Lajos.
Társ-szerkesztők:
Kovács László. Tárnai Andor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tiszapolgár, ahova a lap szellemi és anyagi oldalát érintő küldemények címzendők. Kéziratokat nem adunk vissza. Bérmentellen leveleket nem fogadunk el.

Szíves figyelembe!

Lapunk első számát, mint mutatványpéldányt, azon tiszteletteljes kérelemmel küldjük meg, hogy arra, mint a legolcsóbb, gondosan szerkesztett és tartalmas vidéki társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lapra előfizetni szíveskedjék.

Gondoskodtunk arról is, hogy lapunk a tiszántúli vidékre is kiterjedjen, illetve az ottani községek egy részének érdekeiért is sikra szálljon.

Előfizetési ára helyben házhhoz hordva 1 évre 4 korona, fél évre 2 korona; vidéken postai szétküldéssel 1 évre 5 korona, fél évre 2 korona 50 fillér. Egyes szám ára 10 fillér.

Önzetlen vállalkozásunkhoz szíves támogatást kér

a „Tiszapolgár és Vidéke”
kiadóhivatala.

TÁRCA.

Tanács.

Ha nagyságos vagy méltóságos úr lesz jötevéd, vigyazz! Példán okulj! Hogy fölhasználnjon, jár kedved után, de túl ad rajtad, mint a rossz ruhán, ha nincs szüksége rád. S elnyomni kész, mihegyt jajdulsz s nem véd baráti kéz. Azért csak légy nemesb, felejtse tettet: s kenyérral sujtsad, ha követ dob feléd!

Történik, hogy egy régi jó barát, — kiért feláldozál szülő, hazát — hűtlen elhagy s minden jót elfelejt, armányt sző s álnokul a törbe ejt, mert sorsod érdekébe ütközik, ezért szívében meggyűlölt ő rég . . . Felejtse! kövesd a szentírás szavát: „Kenyérral dobd, ki követ dob rád!”

Testvéred van, kinek te jót akarsz, kenyered — t'án végső falatka az — ketté töröd s neki adad felét; lépten-nyomon lesed kedvét, kegyét . . . Es lám, ha öröködből is kített, a gonosz még házából is kivet. Kenyérral sujtsd, ha ő követ megdob, csak úgy lesz nála jobb, nagyobb. . .

Fiad, akit urrá neveltél fel, nyomort eserlve érte jóléttel; s mit szenvedél akkor, ha szenvedett? . . . Mindezekért majd úgy fizet neked, hogy nem ismer s ha lát, hámoz, himez, mert rongyos vagy, míg rajta úri mez. Ne panaszkodj, hisz' senki meg nem ért! Követ dobott rád? Dobj rá kenyeret! . . .

És hogyha esalna angyal arcu nőd más férfival, ki elcsábítá őt, ne bántsd! Hisz lelke gyöngé, mint a nád csak vesd meg és ne bidd többé szavát! Nagy bűnös ő, de társa bűnösebb . . . E bűn: hogy feltéved az öröksebb. Ilyenkor félre tedd a bibliát: s ez egyre dobj követ, bárhogy kiált!

Tárnai Andor.

Az ónodi országgyűlés.

(1707. május 30-tól június 22-ig.)

A „Tiszapolgár és Vidéke” eredeti tárcája.
Írta: Braunász Jenő.

Ha a nagyjai, vitézei iránti lelkesedés minden művelt nemzet erénye, mennyire kell lelkesednie a magyarnak, mikor a magyar haza földjének nincs egy talpalatnyi helye sem, melyhez valami nagy, dicső esemény emléke ne fűződne és egy nemzet történelme se mutathat

s irányítói minden oly üdvös eszmének, melyből haszon háramlik a közjóra.

Ez a kifejtett program kizárja azt, hogy lapunk bármilyen rovatában is személyeskedő, elfogult vagy intenciózus álláspontra helyezkedjünk.

A hírlapíró kötelessége az események pontos és hű regisztrálása, de kerülnie kell mindazt, ami a tisztességgel és a helyes tapintattal ellenkezik. Nem minden büszkeség nélkül hivatkozhatunk egy negyed századot meghaladó, habár más léren kifejtett munkásságunkra, a melyben soha nem adtunk okot arra, hogy bárki is nemes intenciókban kételkedjék.

„Pectus est, quod disertus facit” a szív teszi az ékesszólást, ez a mi jelszavunk s megvagyunk győződve, hogy az a kapocs, mely e lap szerkesztőségét olvasóihoz fűzi, a kölcsönös bizalom, a béke és az egyetértés jegyében fog megerősödni.

A „Tiszapolgár és Vidéke”
szerkesztősége.

föl annyi hőstettet, olyan önfeláldozást, annyi vitézséget és hazaszeretetet, mint a magyaré.

A rövid néhány év alatt gyors egymásutánban fölállított szobrok, emléktáblák bizonyítják, hogy a magyar nemzet mennyire tiszteletben tartja nagy fiainak emlékét és mennyire tudja értékelni működésüket. Még azok a városkák is, amelyek a térképen alig vannak megjelölve, kivettek ebből a részüket.

A nemzet nagy sirjához, a szomorú emlékü Muhl pusztához közel eső Ónod községben is díszes emlékoszlop hirdeti az 1707-ben ott megtartott országgyűlés emlékét. Ezen az országgyűlésen mondták ki „eb ura fakó” kiáltással Rákóczy Ferenc és fölkelő társai Magyarországnak az uralkodó háztól való elszakadását.

Az országgyűlés lefolyása ismeretes. A két turócmegei követ — Rakovszky és Okolicsányi — azon kijelentését, hogy Turócmege azért nem akarja a szabadságmozgalmat támogatni, mert abban egyesek önző érdekeinek előtölását látja, a fejedelem erős kifakadása követte. „Ezt érdemeltem tőled óh haza?” — kezdte beszédét, melynek folyamán kijelentette, hogy lemond a fejedelemségről. De érthette-e megtorlatlanul a két követ részéről e rut támadás azt, aki életét, vagyonát, boldogságát áldozta hazájáért? Nem, a támadásra a méltó válasz csak az lehetett, amivel a rendek feleltek. — Bercsényi Miklós ugyanis kirántotta a kardját, mire a rendek mindnyájan rárohantak a két turóci követre és összevagdalták.

Czipők, csizmák, kalapok, nyakkendők, ingek, keztyűk, kézi taskák és bőröndök, valódi „erdélyi” lópokrócok a legjobb minőségben

Vidékre naponta választékot postán bérmentve küldünk.

Ifj. Klein Testvérek

c é g n é l

Miskolcon
olcsó árban kaphatók.

Vásártér.

(B. I.) Ujabb időben a helységek arra töreksenek, hogy vásártérüket — a vásárra jövők s az árúk könnyebb szállítása végett — lehetőleg a vasúti állomás közelében valamely forgalmasabb ut mellett, nyílt s könnyen hozzáférhető helyen s a helység azon oldalán helyezték el, amely irányból több városos remélhető. A helységek ez ügyekezete s eljárása csak helyesíthető, követésre méltó márcsak azért is, mert az ekként előnyösen elhelyezett vásártér — kétségtelen — nem kis mértékben járul hozzá a vásár nagyságához, forgalmához s élénkségéhez.

A fentieket tekintve a tiszapolgári állatvásártér elhelyezése szerencsésnek nem mondható. Nem pedig azért, mert a vasúti állomástól távol a legeludogottabb helyen van. Az idegen csak sok kérdezősködés és utbaigazítás után 3—4 zugucán végigmenve talál rá. A vásártérre vezető utcák mindegyike keskeny, meredek, vízmosásos, a közlekedésre tehát kevésbé alkalmas még nyáron s száraz időben is. Téli az utcák jéggel borítottak, esős időben pedig sárosak és sikamlósak, amik miatt rajtuk a közlekedés nemcsak az állatoknak, de az embereknek is veszélyes. Hálát adhat, ki rajtuk ily alkalommal éppen lejutott.

A kirakodóvásár elhelyezése még több kifogás alá esik. Itt az a hiba, hogy ennek helye alig van vagy talán az, hogy sok is van. Elfoglalja a templomtéri házak előtti részt. Az itt fekvő házakat a világtól egészen elzárják a vásárbódék és sátrak, melyek miatt az udvarokra be s onnét kijutni székkel egyáltalában nem, gyalogosan pedig csak igen nehezen lehet. Elfoglalja az Iskola-utcát teljesen; a közlekedés itt vásárnapján szünetel. Léghajóval lehetne csak itt a közlekedést fenntartani. Ez állapot ha tovább is így tart, a légiutazást ajánljuk ez utca lakosainak. Még a Nagykörutra, a Rózsateúra s a Kálvária-térre is jut a kirakodóvásárból. Ennek ily sok helyre elszórva való elhelyezését senki sem mondhatja szerencsésnek. Ezen változtatni kell, mely könnyen is sikerül, csak egy kis jóakarat kell hozzá.

Szerintünk leghelyesebb volna a vásártér a Főut végére a Selyes mellé az országút jobb vagy baloldalára elhelyezni. Ez nyílt s könnyen hozzáférhető hely s az idegen által is minden tudakozódás nélkül megtalálható volna. A miskolc—tiszapolgári vasút ügye ismét fel-

Rákóczy látva azt az erős bizalmat, melyel hívei iránta viseltettek — hosszas kérés után visszavonta lemondását és továbbra is vezetője maradt annak a dicső küzdelemnek, melynek szent célját azonban nem érthette el, sőt honszerelmével telt szívének is idegen földön kellett utolsót dobbannia.

Az a véghetetlen honszerelmem, mely egy fejedelmi vagyonról könnyű szívvel tudott lemondani és lelkének megörzött függetlenségével, igaz, tántoríthatlan néhány hívével elvonulva idegen földön már csak imádkozni tudott hazája boldogságáért, vajjon gondolhatta-e, hogy kétszáz év múlva nevének hallatára erősebben dobog minden magyar szíve és remélhetette-e, hogy porai valaha az édes hazai föld porával egyesülni fognak és hogy neve annyira összeforr a szabadság eszméjével, hogy a Rákóczy név oltár lesz, melyhez háládatos utódok kegyelettel áldozni járnak.

Igaz, ma már kétszáz év múltán abban a földben nyugszanak hamvai, amely föld felé oly sok sóhaja szállott a Márvány-tenger partjáról, de ne csak porai legyenek közöttünk és ne csak kövek hirdessék nagy tetteit, mert az lesz az ő és hős társai legnagyobb és legszebb dicsőítése, ha mindnyájunkat az ő szellemük hat át és mindent feláldozó honszerelmük példát követni is tanuljuk.

színre jutván, hisszük, hogy ez most már szerencsés megoldást nyer s akkor — mint tervezve van — e vasútnak itt „Vásártér“ elnevezés alatt egy kisebbszertű állomása lesz, mely első sorban a vásári forgalmat volna hivatva lebonyolítani. Ez okból is legszerencsésebb dolog volna a kirakodóvásárt is ide helyezni.

Ha a vásártér ügye az általunk ajánlott megoldást nyerné, akkor a meglevő vásártérrel el kellene adni, amelyért ma jóval nagyobb összeget kapna a község, mint amennyit vett. Ezen összegből új vásártér ára nemcsak kitélenék, de még valószínűleg maradna is belőle.

Az elmondottakat szíves figyelmébe ajánljuk az érdemes községi képviselőtestületnek.

Székírák.

Tavaszi képek.

Tavas van, valódi hamisítatlan tavasz. S ezt hangsúlyoznunk kell, mert a technikának szinte megdöbbentő fejlettsége mellett, kezdve az ugynevezett tehéntejtől a hamis barna kis lány füleiben csüngő hamis gyémántig s még azontúl is minden hamis. De most valódi tavasz van. A derék, öreg nap — mint ezt méltóztatnak tudni nyájas olvasóink részint a csillagászati földrajz, részint saját tapasztalásuk révén — nyájasan mosolyog. Csak egy van, kinek arcán az ismert vérfagyasztó mosoly ül, a mosoly, mely megöregít: ez — látom, hogy kitalálták — a szerkesztő. Ő az egyetlen, ki bármely politikai elvet valjón is, a legszívesebben hallja a „Tavas elmúlt...“ kezdetű nótát. Miért? Mert akkor megszűnik a tavaszi versek áradata. Mert köztudomású dolog, hogy tavasszal a Tisza és a költői lélek megárad. Amaz földeket, emez a szerkesztősegeket lepi el. Csakhogy míg a Tisza áradása általában kedvező hatást tesz a földművelésre, a szerkesztőkre gyakorolt hatás idegzetük ellenállása szerint néha földalati bémultságban, máskor gyöngédebb agylágyulásban nyilvánul. Ismertem egy szerkesztőt, ki a tavaszi versek olvasása folytán annyira tisztába jött a természet ébredésével, a cske csieseregésével, a gölya kelepelésével, hogy mikor lapja megbukott, állatidomitonak csapott fel. Ugy fűtől, mint két disz pinty és öt pirók. (Köztünk legyen mondva, még nem hallottam pirókot fűtől, csak sejtem, hogy ragyszerűen tudhat, — a hasonlat pedig szerény nézetem szerint új.) Ennél még különbül járt egy másik ismerősöm, aki a sok tavaszi vers olvasásától azzal a rögeszmével gyöttrődött, hogy ő délelőtti kankalin, délután pedig kikeleti kököresin. Az utóbbi fixa ideája tényleg abban nyilvánult, hogy valahányszor kenyérszerubbonyt adott rá, mindannyiszor dühösen kikelt magából.

Ebből a históriából kettős tanulságot lehet levonni. Először: aki nem tud arabusul, az ne írjon tavaszi verset, másodszor: aki szerkesztő, annak nem kell okvetlen megörülni.

Hiányos lenne a tavasz jellemzése, ha nem szólnánk a téli kabátról. Főlemlitem fölényes mosollyal, hogy a derék, érdemben megrokkant téli kabát búcsúzik tőlem, tőled, tőle és mindnyájunktól. A téli kabát ugyanis abban különbözik a vakondoktól, medvétől stb. hogy míg amazok téli, emez nyári álmát alussza. Nyelv-ismeretének gyarapítása végett — mert ma már a téli kabátnak is művelődnie kell — rendszerint német szóra szoktuk fogni s megható búcsu után átadjuk egy nyájas ismeretlennek, aki átvételéről zöld cédulával nyugtat meg bennünket. Ez a kabáthoz való ragaszkodásunknak, szeretetünknek édes záloga. Ilyen az időjárás a mai században. Megválnak a téli kabáttól: itt a tavasz, hön dobogó szívvel öleljük keblünkre; itt a tavasz Isten veled szerelmem, akarom mondani téli kabát, menj kolostorba, almodj szépeket a feltámadásról! „Váljunk el!“

Az első szám.

Kettesben izzadunk a „kedves kiadóhivatali főnök urral“ a szerkesztőségben s öltöztetjük a menyasszonyt.

Melegünk van, de ezt nem a jól befűtött kályha okozza, hanem a szerkesztés ezer gondja. Hogy fog sikerülni az első szám? Hát tiszapolgári szólásmód szerint: lesz, ahogy lesz, ha megittuk a pálinkát.

Bírálgatjuk a beküldött cikkeket s a leg-hűségesebb munkatársunk egy az udvaron lévő akác lombja közt ugráló sárgarigó, örökös fűtyével fokozza munkakedvünket s növeli gyakran csüggedő önbizalmunkat.

A beküldött cikkek közt szemembe ötlök egy csinos versecske, a ragyogó, a gyönyörű napsugaras májusról, mikor a prémes télkabát megkezdte nyári álmát s mikor még a gyalult deszkában is ébrednek azok a gyönyört fakasztó érzelmek, melyek a természet összes érző kebleit dagasztják!

Hát tán júniusban aktuális lesz, mert most még hideg van.

Beérkezett egy másik poéma is, a bú-fakasztó, reménytelen, sorvasztó szerelemről, mely megfosztja a költőt az étvágytól, sirba viszi. . . . Szerzője 100 kilót nyom és soványító kurára készül Marienbádba.

Hej, kis hamis, bennünket fel nem ültetsz!

Világboldogító eszmék harcosaként jelentkezik egy vezércikkiről, ki a pálinkáról leakarva szoktatni a népünket, a menyecskeket felhívja passzív resistenciára, hogy azok tagadják meg a hitvesi hűséget az alkoholistáktól.

Az ezidőszerint még a kettőnkől álló szerkesztői tanácsban megoszolnak a vélemények. Én jónak, tehát közölhetőnek vélem, de a kiadó avval tromfol le, hogy sok a korecsmáros előfizetőnk.

Egy csomó illatos levélke gyöngéd női kacsókra valló irással még felbontatlan állapotban is mély sóhajra fakaszt.

Sejtem én, mi van azokban.

Kedves szerkesztő úr, üzenje meg, hogy kell a szeplőket elmulasztani? hogy készül a ludmájpástém? mi használ izzadás ellen? és illik-e köszönni egy ismeretlen hölgynek, kit egy ismerősünk kísér?

K. Mór előfizetőnk az összes hitsorsos orsz. gyűlési képviselők nevét, életkorát és polgári foglalkozását tudakolja tőlünk, ráadásul azt is, hogy husvétkor megtartja-e mind a macesz törvényét?

Az ellenkezőnek látszó táborból pedig a komoly jeledem hangján rögtöni választ kérnek arra, hogy igaz-e az, hogy Mikszáth Kálmán is csak felnőtt korában stb. stb. hisz tetszik tudni! Ugy-e bár?

Azonban hogy is mondja a nóta:

„Legszebb név a Goldstein Számi.“

Egy iromba betűkkel, kérges kezekre valló levelet bontunk fel, melyben a t. szerkesztőnek jó egészséget kíván Nagy István földművelő s egyuttal előfizet a mi b. lapunkra egy fél esztendőre.

A kiadóhivatali főnök úr, — mit tagadjam — az ilyen leveleknek a stílusát tartja a legszebbnek.

Levél a szerkesztőhöz.

Kedves Öcsém!

Minden élőlény, növény és állat, alá van vetve az élévülésnek, azaz az elvénülésnek, mert még a vén fának is a gyümölcse apróbb és izetlenebb, de a vén rózsának sem olyan ékes és illatos a virága, mint a fiatal erőteljesé. Így van kedves fiam az ember is, hiába iparkodik a vén ló úgy szaladni, mint esetleg a tőle származott fiatal, az ő iparkodása hiába való; így van az ember is, nemcsak testileg, de szellemileg is.

RUZSONYI PÁL

Nyiregyházán, Iskola-utca 3.

Női és uri divat, műiparáru, Sport és játék üzlete.

1—6

Minden létező Magyar ipar cikkek.

Saison cikkek! Kerti bútorok, amerikai fagyalt és vajköpülő gépek, utazó ládák, kézi bőrdöngők és Coupe kosarak, férfi és gyermek szalma kalapok, kocsitakarók, plaidek, eső és napernyők.

Igy vagyok kedves fiam én is; mert azon szellemesség, amelyet bennem időnként észrevesztek, hasonló az esteli hajnal-pirhoz, ami az éltető és elevenítő napnak csak visszasugárzása, ami se nem melegít, se nem termékenyít; tehát engemet másnak ne tekintetek, mint olyan vén fának, amelynek sem virága, sem gyümölcse nem arra való, hogy az a fiatal kor szellemének élvezhető tápot nyújtson. Minél fogva tölem se ne várjátok, se ne kívánjátok, hogy több akarjak lenni, mint ami vagyok; vén ember testileg is, szellemileg is, ez vagyok.

Az én időm lefolyt; küzdöttem sokat, folytassatok; engedjétek nekem azt a boldogságot, hogy gyönyörködjem munkáitokban, hogy büszke legyek arra, hogy amely uton én a göröngyöket törni kezdtem, ti azt az utat tegyétek, csináljátok egyenessé. Ez az ut pedig, kedves fiam, a közművelődés útja. Erre kérem én a magyarok Istenét, hogy adjon nektek ehhez testi és szellemi erőt és kitartást, jó eredményt.

Tiszapolgár, 1908. április hó 30-án.

Szerető öreg bátyád
Dely Mátvás.

De'jszen kedves urambátyám, nem úgy verik a cigányt! Aki az asztaltársaságból legkésőbb szokott hazamenni (s onnét sem mindig haza!), az ne kíváncsozzék még nyugalomra, s ne hárítson mindent az ifjúságra, melynek örömeiben ha részt vesz, annak terheiben is osztozkodjék.

Ez a teher a magyar kultúra ügye, mely az öreg Dely Mátvástól még sokat vár.

(Szerkesztő.)

Hétről-hétre.

— Napihirek. —

Május.

Az év legszebb hónapja üdvözölve legyen! Élet minden felé! A föld duzzadó erői előtörnek. A természet teljes fejlődésnek indul, zöld köntösét tarka virágok díszítik. Az ember szívét is titkos, lázas, fölemelő érzések töltik el. — Vágyak nyüzsgőnek benne, amelyek a boldogító megvalósulás alakját fölvenni töreksenek. Lehanyatlott, mély, dermedt álomba merült remények is új életre ébrednek s lerázzák a halál betemető porát. A május a szerelem vidám hónapja, amely édes bilincseket rak a szívekre és azokban üdvöt fakaszt. Örvendjünk a mosolygó májusnak. Légy üdvöz az évnek legszebb hónapja!

— **Látogatás.** Dr. Papp Zoltán országgyűlési és vármegyei követünk, kinek április 12-ére tervezett látogatása közbejött betegsége miatt elmaradt, május hó 3-án Polgárra érkezik. Fogadtatására nagyban készül a függetlenségi pártkör vezetősége. Lesz természetesen bankett is, melyre a kör jegyzőjénél, Kovács László könyvelőnél lehet jelentkezni. A képviselő látogatása összefüggésben van azzal a kérvénnyel, melyet a község lakói a Hajdumegye felé vezető utak jókárba helyezése céljából a törvényhatóság elé terjesztenek.

— **Petrovits Gyula** apát, nyíregyházi esperes-plébános f. hó 27. és 28-án községünkben időzött mint Frank Károly polgári esperes-plébános vendége.

— **Községi óvoda.** A folyó évi április 14-én tartott községi képviselői ülésen a többiek közt a régén vajdó községi óvoda helyiségének ügye is tárgyalatott. Amint értesülünk a képviselő-testület teljes megállapodásra nem juthatott a javaslatba hozott helyre nézve. Indítványoztatott a községi kántor korekma helyisége függővé tétetvén attól, hogy használható állapotba hozatala mennyi költséget igényel.

— **Késelő csavargó.** Az elmúlt husvétünnep alatt a mi cseudes, eldugott Torma-utcánk is volt egy izgalmas szenzációja. Egy csavargó, névszerint Busi István, ki Törökszentmiklósról való, a nagy hét alatt a községünkhöz tartozó tanyákon eszima földözéssel foglalkozott, részeg állapotban hába szúrta Pálnok József fiatal polgártársunkat, aki néhány hete nősült meg. A zajra először szomszédok valósággal meg akarták lincselni a merénylet, kit aztán Deák kisbíró szabadított meg kezeik közül, átadva őt a hatóságnak. Pálnok sebe szerencsére

nem súlyos. A garázdálkodót elkísérték a nyíregyházi ügyészség börtönébe.

— **Vereskakas.** Mult hó 24-én d. u. 2 órakor ez évben már másodízben szólalt meg a vészszíp, mire a tüzoltóság gyors tempóban kivonult az Akácfa-utcába, ahol Máji János udvarán lévő szalmakazal égett. Szerencsére sikerült a tüzet hamarosan lokalizálni.

— **Tisztújítás a tiszapolgári izr. hitközségnél.** A tiszapolgári izr. hitközség f. évi április hó 19-én tartotta rendes évi közgyűlését, melyben megválasztották az előjárókat. Elnökül: Auszterlitz Aladár, alelnökül: Keppich Sándor, gondnoknak: Klein Jakab, pénztárnoknak: Breuer József, ellenőrnek: Reinicz Ferencz választattak meg. A választmányba pedig: Dr. Dékány Lajos, Stern Hermann, Krausz Hermann, Gyémánt Sándor, Grósz Sándor, Krausz Vilmos, Schwartz Sámuel és Sprei József hitk. tagok. Gyémánt Sándor választási elnök déli 12 órakor hirdette ki a választás eredményét.

— **A tiszapolgári kaszinóban** f. évi április hó 26-án ment végbe a tisztújító közgyűlés. Elnöknek: Grószman Jenő takarékpénztári igazgatót, alelnöknek: Mátray Sándor főjegyzőt, jegyzőnek: Braunász Jenőt, pénztárnoknak: Stern Józsefet, könyvtárnoknak: Smóling Sándort, háznagynak: Schwartz Sámuel és ellenőrnek: Róth Pétert választották meg.

— **Eijegyzés.** *Wohl Ferencz* sulymosháti bérlő jegyet váltott *Klein Erzsébet* M.-Keresztéről.

Jóba Elek nyíregyházi városi alszámvevő eljegyezte *Gróman Ilonát* Királytelekről. *Scholtz Rezső* egri főkapitányi uradalmi intező eljegyezte *Ecsinger Viktoriát* Egerből.

— **Ajándékozás.** Gróf Erdődy Gyula gyula-házi birtoka öt évvel ezelőtti parcellázás alapján mintegy 60 család tulajdonába ment át, a kik mozgalmat indítottak, hogy önálló községgé alakuljanak, a mi körülbelül egy éve sikerült is. Annak idején a parcellázással megbízott Melczér Géza, cs. kir. kamarás, jelenleg országgyűlési képviselő ajándékképpen 2 hold földet iskola és templom, 2 hold földet pedig temetőhelynek adott a római kath. egyháznak, miután a telepeseknek legnagyobb része róm. kath.-ból állott. Időközben apróbb el- és átadások folytán a ref. hitű lakosok is megszorodván, ezek is kérelmeztek ezen ajándékozási ingatlanból a maguk részét, egyben mozgalmat indítottak, hogy ezen egyháznak szünt területből községházának is adódjék át egy bizonyos terület. Amint értesülünk, törekvésük sikerült, s legutóbb a temetőből egy harmadrész a ref. egyháznak jutott, sőt izr. temetőnek is kihasítottak egy bizonyos területet: a templom és iskolai részből főtiszt. Szolcsányi János r. kath. plébános a szükséghez képest a községháza részére is átengedni ígért egy bizonyos területet. Most már tehát a békés és kölcsönös jóakarat megnyilvánulása szükséges, hogy ezen óhajások mind teljesüljenek.

— **Szerencsés nyerők.** Grósz Lajos és Kovács László banktisztviselők által összeállított osztálysorsjegy-csoportban a most lefolyt VI-ik húzáson a csoport tulajdonát képező 83929. számú sorsjeggyel 10000 koronát nyertek a szerencsés résztvevők.

— **A Tisza halottjai.** Tiszadobról jelentik, hogy tegnap ott két feloszlásnak indult holttestet fogtak ki a Tiszából. A két halottban hozzátartozók felismerték a Tiszaeszlárra való Bogdy Mihályt s annak kedvesét Varga Marit. A halottakat eltemették.

— **Községi orvosi állás.** A Tiszapolgáron eltávozás folytán megüresedett községi II-od orvosi állás f. hó 27-én fog betölteni. A pályázatokat 26-ig lehet beadni.

— **Polgár község képviselőtestülete** az 1908. évi április hó 28-án délelőtt 9 órakor a község-háza tanácstermében rendkívüli közgyűlést tartott. Tárgysorozat: 1. Községi lakosok kérvénye, az elhanyagolt és járhatatlan állapotban lévő községi körutak jókárba hozatala iránti intézkedések megtétele. 2. 1648/908. M. kir. belügy-miniszter leiratának közlése a községi orvosokra vonatkozólag. 3. M. kir. kereskedelemügyi miniszter leirata a motor járásra vonatkozólag.

— **Kálitragyázás a zöldes kertben.** Az oltott mész mészwíz alakjában csak feltöltőszernek a hernyók irtására jó, a talaj trágyázására ez a mész nem sokat ér. A szénsavas mész, vagy világosabban szólva az „örölt, nem égetett mészke” a forró, száraz, könnyű talaj

számára jobb, mint az égetett mész, az utóbbi vizet sokkal jobb hideg nehéz talaj számára. Mindenki tehát maga határozhatja meg, hogy mely fajtát alkalmazzon. Az előbbiből 800 grammot veszünk négyzetméterenként, az utóbbiból elégséges 500 gramm, hogy ugyanazt a hatást elérjük. Az égetett poralaku mész a talaj fizikai alkatát javítja meg és sok puha állatot öl meg a talajban, amelyeket ártalmas rovarnak ismerünk. Kitűnő szer a kerti ágyak átszórására, ha a kellemetlen, csupaszigákat el akarjuk kergetni. Amellett a mész egyáltalában nem tesz kárt a levélzetben, még ha vele be is szórjuk, úgy hogy egész fehérnek mutatkozik a levélzet. A zöldsegetermesztésnél és a virágtenyésztésnél mindig készletben kellene tartani égetett és poralaku meszet, ha az csak a rovarok irtására is szolgálna.

— **Löverseny Nyíregyházán.** A Szabolcs-vármegyei Gazdasági Egyesület e hó 17-én délután a katonai gyakorlóterén löversenyt tart.

— **A borsó termesztéséről.** A borsó szereti a könnyebb, nem frissen trágyázott, azonban foszforsavat dusan tartalmazó talajt és napos fekvést. Hogy a fahamu kitűnő trágyaszor a borsó számára, az ismeretes dolog. Kevésbé ismeretes azonban, hogy a növényeknek száraz időben vízben oldott fahamával való megöntözése kitűnő hatású, ép úgy a luggal vagy szappanos vízzel való megöntözés; ezek oly anyagok, amelyeket mosás alkalmával gondtalanul a kanálisba szoktunk önteni. A borsónak sok fényre és levegőre van szüksége. A leveleknek gyakori megbetegedése a tulsűrű vetésre vezethető vissza. A borsó kirakásánál nagy gonddal kell arra vigyázni, hogy ne szórjunk el magvat és ne maradjon a talaj felületén mag, mert ezt észreveszik a galambok, verebek stb. és akkor vége az ültetésnek, mert ezek az állatok azután a jól elfedett magvak után is kutatnak.

— **Szalvéta.** Mindenre kiterjed a közegészség őrző szeme. Killit csak egy darabot kell a kávéhoz adni, néhol annyit sem, a földön minden két lépésnyire áll egy csésze, a székek is a közegészségnek megfelelőek, csak éppen egy dolog kerüli ki a mindent megrendszabályozó közegészségügyünket, a — szalvétát.

Csodás dolog egy ilyen kendő. Az ember először határozottan dühös érte. Amikor hozzák és bármire forgatja, minden oldalán piszkos, sőt mocskos, — ezen dühbe jön.

De csak az első pillanatban. Mert amikor a második, harmadik, ötödik, tizedik s valamennyi mind piszkos, akkor már mulat, vigad, sőt a könyve is hull a józsi kacagástól.

Tudniillik minálunk a szalvétát, miután használta immár valaki, egyszerűen újra összerakják, szépen beszórják vízzel s belerakják a présbe és lepréselik. Ezen eljárás által a szalvétát megtisztul. Új lesz, üde és mesésen tiszta.

Igy van ám ez a kávéházakban is. Csak hogy ott kis szalvétával operálnak. A kis szalvétát egyszerűen megfordítják és akkor már tiszta. Ezt megeselekszik vele vagy nyolcszor s azután — azt hiszem — ismét összerakják az első oldalára, mert akkor már az első oldala megint „tiszt”.

Ugyanis a többi oldala már olyan hallatlanul piszkos, hogy az első oldal azokhoz képest csakugyan tiszta.

Volna egy jámbor tanácsom. Hiszen ugyis minden mindegy, én nem fogom tiszta szalvétával ellátni az emberiséget, — próbáljuk meg a papiros-szalvétákat. Hátha ily módon mégis tiszta szalvétát jutna az embereknek.

Higgyék el kérem, nem is olyan megvetendő egy tiszta szalvétát!

Borsod.

— **Tiszapalkonya választási székhely.** Borsod-vármegye legutóbb tartott gyűlésén elhatározta, hogy a megyebizottsági tagok választási székhelyét Nemesbikkáról Tiszapalkonyára teszi át. Ide fognak tartozni: Tiszaszederkény, Tiszaoszlár, Heő-Kürt és Tiszatarján községek.

— **Körorvos választás.** A nemesbikói körorvosi állásra április hó 15-én egyhangulag Russai Andor rakamazi körorvost választották meg.

— **Eljegyzés.** Nagy Bálint tiszapalkonyai csendőr őrsparancsnok eljegyezte *Kardos Etelkát* Tiszaoszlárról.

Kiadó és laptulajdonos:
Kovács László.

Alagsó és Göztéglagyár.

Kont Manó

Beregszász.

Homlokzattégla, disztégla, facontégla, ék- és kéménytégla, cserépszindely, **hornyos tetőcserép.**

alagsó, burkolatlapok gyártása. Egész homlokzatoknak terv szerint való kivitele. Teljes tetőfedések eszközzése.

Távirati cím: **Göztéglagyár, Beregszász.**

Eladó birtok.

A kengyelközi pusztán 64 hold jó minőségű földterület megfelelő épületekkel a legelőnyösebb fizetési feltételek mellett **eladó.** A birtokon előnyös törlesztéses kölcsön van. Közelebbi felvilágosítást nyújt a tulajdonos N. Makó János, Tiszapolgár. 1—4

Házhelyeknek kiválóan alkalmas, közvetlen a község szélén fekvő 11 hold magas fekvésű földterület egy darabban, vagy pedig kisebb részekben, kedvező fizetési feltételek mellett **eladó.**

Közelebbi felvilágosítást ad Szilvássy Mátyás, Tiszapolgáron. 1—4

Értesitem a t. közönséget, hogy

műhelyemet

ujjonnan felszereltem és így abban a helyzetben vagyok, hogy úgy a munka kivételére nézve, mint az árakra vonatkozólag a mai kor igényeinek megfelelőek.

Elvállalok mindenféle épület díszítéseket és fürdő berendezéseket. 1—4

Grosz Dávid

épület és díszműbádogos
Tiszapolgáron, saját házában.

Kiadó.

A főúton (Piac-utca) egy 25 éve fennálló **üzlethelyiség** különálló lakással **kiadó.** — Bővebb felvilágosítást ad Epstein Antal, Tiszapolgáron. 1—4

Parcellázásból kimaradt **204 hold jóminőségű legelő** a legkedvezőbb fizetési feltételek mellett, egy darabban, vagy parcellánként **eladó.**

Értekezni lehet a tulajdonosnál: Gyémánt Sándornál, Tiszapolgár. 1—4

Tiszapolgár határában az állomáshoz félóra nyira fekvő **200 holdas** kitűnő minőségű birtok vétessel és teljes felszereléssel kedvező fizetési feltételek mellett **eladó.** A birtokon előnyös törlesztéses kölcsön van. Értekezhetni a tulajdonosnál: Róth Péternél, Tiszapolgár. 1—4

Groszman Lenczi
vendéglője
Tiszapolgár.

Pontos és szolid kiszolgálás.
Kényelmes szobák.
Olcsó árak.
Vonatérkezéseknél állandóan kocsik.

Hirdetéseket jutányos árban felvesz a kiadóhivatal.

Párisi és hazai **napernyő** újdonságok, rendkívüli választék, cipők, kalapok, keztük, harisnyák, blousok, övek, alsószoknyák, Francia fűzők, toilette cikkek, parfümök, nyakkendők, ruhadíszek stb.

EISLER KÁROLY

cipő-, kalap-, női-, férfi divatruházában,
NYIREGYHÁZÁN.
TELEFON 114.

Aki sok pénzt akar

1—4

megtakarítani és aki szép és jó árut akar, az vásároljon

Braun Géza

üzletében a „Menyasszonyhoz” Tiszapolgáron, főutca, hol állandó nagy raktár van mindennemű **rőtös, selyem és vászon árukban,** továbbá **ingek, gallérok és a legdivatosabb nyakkendőkben.**

Női és férfi-cipők állandóan raktáron.

Nagy választék **selyem ruhákban és nyakba való selyem kendőkben.**

A Szabolcsi Magyar Gépforgalmi Áruaktár tulajdonosa

Rósenberg Sándor

Büdszentmihályon,

ajánlja dúsan felszerelt gazdasági gépraktárát.

Azonkívül előnyös fizetési feltételek mellett **eladó:**

egy darab 54 colos Marsal féle jó karban tartott cséplő,

egy darab 4 lóerejű két éves Benz féle benzín motor teljesen gyárilag újatvéve és a legmesszebbmenő felelősség mellett,

egy darab 6 lóerejű Kállay féle teljesen új benzín motor,

nyolc darab 13 soros jól javított vetőgép,

négy darab 14 soros jól javított vetőgép.

Állandó nagy gépraktár és kedvező részletfizetési feltételek. 1—4